

Пише

Владимир
Божић

Лондон, јануара 2008.

ГДЕ САМ ДОЧЕКАО БОЖИЋ

Ове сам године мирније него икада упловио у предбожићно лудило, пошто сам храбро саопштио жени да лове нема. То значи да нема јурњаве по радњама у којима вриште фрустрирана деца и трешти фрустрирајућа музика.

Она се, наравно сложила, па смо као и сваке године кренули по радњама да слушамо дечицу и музику и цедимо пластикицу. На путу сам да стигнем британски просек задужења, који је, наравно, највећи у Европи. Резултат су масовна банкротства и рекордан број кућа које сиромашне банке одузимају презадуженом становништву.

У духу традиције, британска је влада донела низ мера којима намерава да ублажи кризу. Прво, смањила је већину социјалних давања угроженима. Као друго, дала је у првој тури приватној банци Northern Rock преко 50 милијарди фунти на поклон, отприлике онолико фунти колико би било довољно да искорени сиромаштво у земљи. Шта ће јадни банкар, малкице се презадужили па сад немају одакле да врате.

Неко мора да ускочи, а тај неко је сваки порезни обвезник са по 2,000.00 фунти. Очекује се да ће сирота банка добити још толико за коју недељу, на срећу и задовољство british taxpayersa.

Као сваки демократа, тако се и ја трудим да припадам већини мог окружења, па сам се већ укључио у неке трендове острвског бивствовања. Као и 70% одраслих мушкараца имам повећани холестерол који сам почео да лечим чудотворним леком званим симвастатин, у који сам имао неограничено поверење. Како ми је рекао ГП, то је један од ретких лекова без негативних пратећих појава. Пре неки дан чујем на радио апарату да су болови у грудима и мишићима честа нус-појава симвастатина. Била је то емисија стила "Доктор Вас саветује" у којој је доктор на сва уста хвалио горепоменути лек, док се није јавио један слушалац који је постао инвалид захваљујући том бјутифул медикаменту. Разбуцали се човеку мишићи, па то ти је.

Одем код ГП-а и променим чудотворан лек у други чудотворни лек, слушам радио и мониторишем свој матори организам. Читао сам пажљиво ново и допуњено издање

упутства мог новог магичног лека и утврдио да има око 20 озбиљних пратећих појава, од којих сам за сада успео да постигнем пет, а надам се да ћу ускоро да комплетирама свих 20, укључујући умирање. То је вредно труда, јер шта је смрт у односу на опасност од можданог, или не-

пословици да ко чека, не дочека.

Како рече мој покојни отац, "Зашто да славим Божић, када је мена Божић у кући сваког дана".

Сада више не могу да се вадим, мора да славим Христов рођендан, како ме не би опањкавали они новопечени верници, углавном исти

они који су опањкавали вернике у време комунизма. Несрећа је што је моја жена Енглескиња и као таква не разуме Нову годину, него сву енергију и хистерију инвестира у Christmas. А пошто сам ја човек компромиса, почео сам да славим Божић као Нову годину.

Ове сам године дочекао Божић у кругу породице, без угледних званица.

Какве сам само поклоне добио! Што ме је неизмерно обрадовало, прво сам отворио пакет са комплетом 5 упаљача из one-pound-shop-a, а што ме је дубоко увредило, у другом поклон-пакету сам нашао чарапе број веће од оних од пре десет година. Трећи поклон нисам ни отварао, можда зато што га нисам ни добио. Ко ће да се снађе у том брду пакетића и пакетчина!

Ни ове године нисам добио оне дивне полутке ни 25 јаја на кредит, као у она чаробна Слобо-самоуправна времена. Али зато имам нове чарапе.

Каже један "селебрити" на ТВ-у да му новац ништа не значи.

Чудно је то како људима са много лове, иста ништа не значи.

Како не бих морао да разбијам главу о тој теми до краја живота, изгледа да прво треба да се обогатим, па онда да презрем новац. У том смислу, данас сам играо лото, па ће вероватно моје следеће јављање бити са црногорског приморја, под условом да убодем jack-pot.

дај-Боже срчаног удара?

У свему томе има и нешто позитивно. Нисам гојазан као 40% одраслих британских мушкараца.

Као доказ наводим чињеницу да и даље могу да обучем чарапе које сам добио за Божић пре 10 година, а да ме не стежу.

Пошто сам одрастао у комунистичкој Југославији, мени је дочек Нове године био важнији од божићних празника. Па тек репризе дочека! Волео сам их колико се воле репризе фудбалских утакмица. Жићећи у Енглеској, мени скоро да јануарски Божић и Нова година дођу као реприза оних енглеских. Чекао сам и Христа и Силевстра у децембру, и мора да признам да нисам приметио њихов долазак, што се репризирао у јануару.

Ту мени нешто није јасно.

Или има истине у народној

VIKTOR RATIĆ

**OSMI BOG
OD SEDAM
VELIKIH
BOGOVA
PLANETE
MARSА**

**Nova knjiga Voje Ratića može se nabavi od autora.
Tel: 604 708 9630**